

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2019 r. Sąd Okręgowy w Katowicach zmienił decyzję organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Z. z 5 listopada 2018 r. i przyznał ubezpieczonemu A. C. prawo do świadczenia przedemerytalnego od 4 września 2018 r.

Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczony A. C., urodził się (...) i do 1995 r. mieszkał w N.. W okresie od 1 listopada 1992 r. do 31 grudnia 1992 r. ubezpieczony był zatrudniony na czas określony w Zakładzie (...) Sp. z o.o. w M. na stanowisku kierownika zakładu odzieżowego. Spółka zajmowała się szyciem ubrań damskich i zatrudniała około 20-30 pracowników. Był to końcowy okres działalności firmy. A. C. dojeżdżał do pracy w M. z N., gdzie w tamtym okresie mieszkał.

Odwołujący otrzymał świadectwo pracy potwierdzające okres zatrudnienia w Zakładzie (...) Sp. z o.o. w M..

W 1995 r. ubezpieczony przeprowadził się do B..

Sąd Okręgowy wskazał także, iż Archiwum Narodowe w K. Oddział w N. nie posiada w swoim zasobie akt Zakładu (...) Sp. z o.o. w M.. Nie odnaleziono informacji dotyczącej miejsca przechowywania dokumentacji Spółki.

Jednocześnie Sąd ten ustalił, że w okresie od 3 lutego 2017 r. do 28 lutego 2018 r. ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy jako krawiec w C. C. D. G., (...) spółce cywilnej w B.. Przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę była likwidacja stanowiska pracy.

Od 1 marca 2018 r. ubezpieczony jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w B. jako osoba bezrobotna, z prawem do zasiłku. W dniu 28 sierpnia 2018 r. upłynął okres 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Odwołujący nie odmówił przyjęcia propozycji zatrudnienia.

W dniu 3 września 2018 r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego. Decyzją z dnia 5 listopada 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił przyznania odwołującemu prawa do świadczenia emerytalnego gdyż uznano za udowodnione jedynie 34 lata, 10 miesięcy i 13 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W odwołaniu od przedstawionej decyzji ubezpieczony A. C. podniósł, że jest w posiadaniu świadectwa pracy, na którym widnieje pieczętka zakładu pracy i podpis właściciela. Okres w jakim był zatrudniony w Zakładzie (...) w M. jest bardzo ważny, gdyż dwa miesiące, które tam przepracował są mu niezbędne do otrzymania świadczenia przedemerytalnego.

Zdaniem Sądu Okręgowego, uprawnienie od świadczenia przedemerytalnego wnioskodawcy, rozpatrywać należy w oparciu o normę art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. nr 120, poz. 1254 ze zm.), która przyjmuje, że dochodzone świadczenie przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy,

w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, 1292, 1321, 1428 i 1543), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż

6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn. Natomiast w świetle art. 2 ust. 1 pkt 29

pkt a ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oznacza rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy Kodeks pracy, w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników. Przepis art. 2 ust. 1 pkt 29 b tej ustawy przewiduje tymczasem, że rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oznacza m. in. rozwiązanie stosunku pracy z powodu likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych.

Sąd Okręgowy wskazał przy tym, iż ubezpieczony był ostatnio zatrudniony przez ponad rok, a więc dłużej niż 6 miesięcy. Do rozwiązania z nim tego stosunku pracy doszło wyłącznie z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, zaś jego wyłącznym powodem była likwidacja stanowiska pracy ubezpieczonego.

Sąd ten podniósł również, że w art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych przyjęto, iż za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy

z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(Dz. U. z 2017r. poz. 1383 i 1386), zwanej dalej ustawą emerytalną. Z mocy powołanych przepisów okres ten stanowią okresy składkowe i nieskładkowe.

Organ rentowy uznał ubezpieczonemu 34 lata, 10 miesięcy i 13 dni takich okresów. Do udowodnienia pozostał mu 1 miesiąc i 17 dni okresu ubezpieczenia, który został przez niego wykazany. Tymczasem, Sąd Okręgowy podniósł, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym przesłuchania ubezpieczonego i świadectwa pracy za okres zatrudnienia w Zakładzie (...) Sp. z o.o. w M., odwołujący wykazał brakujący do ogólnego 35 letniego stażu pracy okres. Otóż bowiem w okresie od 1 listopada 1992 r. do 31 grudnia 1992 r. odwołujący był zatrudniony na czas określony w wymienionej Spółce na stanowisku kierownika zakładu odzieżowego. Odwołujący mieszkał wówczas w N., skąd dojeżdżał do pracy w M..

W ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczony spełnia warunki opisane w art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, gdyż jest nadal zarejestrowany jako bezrobotny, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, a także złożył dokument poświadczający 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Wniosek o przyznanie świadczenia został przez odwołującego złożony w terminie nie przekraczającym 30 dni od jego wydania.

Tym samym - zdaniem Sądu Okręgowego - ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki niezbędne do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego przewidziane w art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 2 ust. 2 i 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Sąd ten wskazał, iż na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z informacją o upływie

6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych i dowodami wymaganymi do ustalenia prawa do emerytury oraz jej wysokości, określonymi przepisami ustawy o emeryturach i rentach

z FUS.

Skoro zatem ubezpieczony złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne wraz

z powyższą informacją i dowodami w dniu 3 września 2018 r., to od dnia następnego nabył do niego prawo.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴

§ 2 k.p.c., orzekł, jak w sentencji.

W apelacji od zaprezentowanego rozstrzygnięcia organ rentowy zarzucił Sądowi pierwszej instancji naruszenie:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny materiału dowodowego, polegające na przyjęciu, że odwołujący wykazał w sposób dostateczny iż był zatrudniony w Zakładzie (...) Sp. z o.o. w M., na stanowisku kierownika zakładu odzieżowego, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje aby ta okoliczność została udowodniona, a to w świetle kwestionowania przez organ rentowy zawarcia przez odwołującego w dniu wolnym od pracy tj. 1.11.1992 umowy o pracę u w/w pracodawcy;

- art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy świadczeniach przedemerytalnych, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, w skutek błędnego przyjęcia, że ubezpieczony spełnia wszystkie przesłanki do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W oparciu o przedstawione zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania oraz zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Skarżący złożył także wniosek o dopuszczenie dowodu z akt organu rentowego na okoliczność treści i podstaw wydania zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, iż odwołujący nie wykazał - zgodnie z rozkładem ciężaru dowodowego- w sposób dostateczny faktu, że był zatrudniony w Zakładzie (...) Sp. z o.o. w M., na stanowisku kierownika zakładu odzieżowego w okresie od 1 listopada 1992 r. do 31 grudnia 1992 r. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje aby ta okoliczność została udowodniona, a to w świetle kwestionowania przez organ rentowy zawarcia przez odwołującego w dniu wolnym od pracy tj. 1 listopada 1992 r. umowy o pracę u w/w pracodawcy. Zasady logiki i doświadczenia życiowego wskazują, że odwołujący nie mógł w tej dacie zawrzeć umowy o pracę. Ustalenie w tej kwestii jedynie na podstawie informacji uzyskanych po wysłuchaniu ubezpieczonego jest niedopuszczalne, albowiem oczywistym jest, że jego zeznania są ukierunkowane na przedstawienie korzystnej wersji zdarzeń, w celu osiągnięcia korzystnego rozstrzygnięcia.

W odpowiedzi na apelację ubezpieczony wniósł o oddalenie apelacji, twierdząc, iż pracę rozpoczął od dnia 2 listopada 1992 r. i dotychczas nie zauważał błędnego wpisu w świadectwie pracy wydanym przez Zakład (...) Sp. z o.o. Dodał także, iż podjął pracę w tej Spółce na końcowym etapie jej działalności, przed likwidacją.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Przyjmując ustalenia poczynione przez Sąd pierwszej instancji, jako własne i uzupełniając je przy wykorzystaniu informacji przesłanej przez Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia uznał, że apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycjami norm art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. nr 120, poz. 1252 ze zm.) prawo do świadczenia przedemerytalnego dla byłych pracowników uwarunkowane zostało – łącznie występującymi - przesłankami dotyczącymi: wieku, stażu emerytalnego i przyczyn rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego.

W świetle przedstawionych wyżej okoliczności podnieść należy, iż organ rentowy kwestionuje jedynie przesłankę dotyczącą dysponowania przez ubezpieczonego 35-letnim ogólnym stażem ubezpieczeniowym, przyjmując, iż wnioskodawca dysponuje ogólnym stażem ubezpieczeniowym wynoszącym: 34 lata, 10 miesięcy i 13 dni. Do udowodnienia wnioskodawcy pozostał staż emerytalny wynoszący: 1 miesiąc i 17 dni okresu ubezpieczenia.

Zatem przypomnieć należy, iż odnosząc się do twierdzeń ubezpieczonego zawartych w odwołaniu, Sąd Okręgowy podniósł, że z dowodów w postaci wyjaśnień ubezpieczonego i świadectwa pracy za okres zatrudnienia w Zakładzie (...)

Sp. z o.o., wynika, że w okresie od 1 listopada 1992 r. do 31 grudnia 1992 r. odwołujący był zatrudniony na czas określony w wymienionej Spółce na stanowisku kierownika zakładu odzieżowego. Odwołujący mieszkał wówczas w N., skąd dojeżdżał do pracy

w M.. Wobec zarzutów apelacji podnieść należy, iż w odpowiedzi na apelację ubezpieczony wskazał, iż pracę rozpoczął od dnia 2 listopada 1992 r. i dotychczas nie zauważał błędnego wpisu w świadectwie pracy wydanym przez Zakład (...) Sp. z o.o. w M.. Twierdzenie to jest spójne argumentami przytoczonymi w odwołaniu, w którym ubezpieczony podnosił, że w Zakładzie (...) Sp. z o.o. w M., zatrudniony był w okresie

od 2 listopada 1992 r. do 31 grudnia 1992 r. Wskazał przy tym, że na świadectwie pracy znajduje się jedynie nieczytelny podpis właścicielki firmy, która miała na imię D.. Nazwiska tej osoby ubezpieczony nie zapamiętał. W swych wyjaśnieniach ubezpieczony podał, że wymieniona Spółka zajmowała się szyciem ubrań dla firmy z T.. Ubezpieczony został zatrudniony na czas określony za najniższym wynagrodzeniem.

W odpowiedzi na apelację ubezpieczony dodał także, iż podjął pracę w tej Spółce na końcowym etapie jej działalności, przed likwidacją.

W postępowaniu przez Sądem drugiej instancji ubezpieczony przedstawił oryginał świadectwa pracy z dnia 31 grudnia 1992 r., w którym Zakład Produkcyjno - Handlowy (...) Sp. z o.o. potwierdził, że zatrudniał ubezpieczonego w okresie od 1 listopada 1992 r. do 31 grudnia 1992 r. na stanowisku kierownika zakładu odzieżowego w Zakładzie Produkcyjno - Handlowym (...) Sp. z o.o. (63).

Z informacji nadesłanej przez Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia z dnia 1 października 2019 r. wynika,

że Zakład Usługowo - Handlowy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. została wpisana do rejestru z dniem 26 maja 1992 r., a wykreślona z rejestru z dniem

1 sierpnia 1995 r. Jednym z członków jej zarządu była D. S. i Spółka poddana została procesowi likwidacji (k. 69).

Wobec powyższego, uznać należy, iż twierdzenia ubezpieczonego, poparte opisanym świadectwem pracy, znajdują pełne potwierdzenie w treści informacji nadesłanej przez Sąd Rejestrowy.

Skoro zatem ubezpieczony wykazał, że dysponuje - ujętą w treści art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych - sporną przesłanką w postaci 35 lat okresu uprawniającego do emerytury (ogólnego stażu ubezpieczeniowego), apelacja okazała się bezzasadna i Sąd drugiej instancji, na mocy art. 385 k.p.c., orzekł o jej oddaleniu.

/-/SSA Marek Żurecki /-/SSA Marek Procek (ref.) /-/SSA Tadeusz Szweda

Sędzia Przewodniczący Sędzia